

NOTAT

Marts 2009

Sagsnr. 2009-0002841

DEP-JAIC/DEPSHN

Folketingets Europaudvalg Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

Afgivelse af indlæg i præjudiciel sag, C-515/08 Anklagemyndigheden mod Dos Santos Palhota m.fl.

1. Indledning

Sagen vedrører en eventuel uoverensstemmelse mellem EF-traktatens artikel 49 og 50 og den belgiske lov af 5. marts 2002 om udstationering af arbejdstagere, herunder bestemmelser, der er fastsat ved anordning/bekendtgørelse i medfør af denne lov.

Der spørges: Er art. 8 i lov af 5. marts 2002 og art. 3,4 og 5 i kongelige anordning af 29. marts 2002 (gennemførelsesanordningen) i strid med art. 49 og art. 50 TEF, for så vidt som de pålægger udenlandske arbejdsgivere, der ønsker at udstationere arbejdstagere, en pligt til at fremsende en udstationeringsanmeldelse til Arbejdstilsynet og en pligt at opbevare dokumenter, der svarer til de belgiske individuelle konti eller lønsedler, hvilket indebærer, at adgangen til det belgiske marked for tjenesteydelser hindres, eller i det mindre begrænses?

2. Sagens baggrund

En portugisisk arbejdsgiver, samt repræsentanter for denne, er i Belgien tiltalt for overtrædelse af en række bestemmelser i den belgiske lovgivning. Det fremgår, at tiltalte i perioden maj-juli 2004 har haft udstationeret omkring 50 ansatte fra Portugal til Belgien.

Tiltalte har ifølge tiltalen ikke overholdt en række bestemmelser vedr. social sikring og løn. Centralt i forhold til det præjudicielle spørgsmål er undladelsen af at oprette særskilte konti for 53 ansatte, hvilken er en overtrædelse af loven om bekæmpelse af sort arbejde, den kongelige anordning om pligt til at opbevare sociale identitetskort samt den kongelig anordning om pligt til at opbevare sociale dokumenter.

Rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen, har den 3. november 2008 besluttet at udsætte straffesagen for at forelægge EF-domstolen et præjudicielt spørgsmål.

3. Sagens betydning for Danmark

De materielle bestemmelser, der er overtrådt i den belgiske lovgivning, har ikke umiddelbart nogen parallel i Danmark. Det fremgår imidlertid af spørgsmålet, at der kræves en udstationeringsmeddelelse til Arbejdstilsynet. Denne del af spørgsmålet er ikke beskrevet i forelæggelseskendelsen, men ved opslag i den belgiske

lovgivning kan det konstateres, at det bl.a. drejer sig om oplysninger vedr. virksomhedens identitet, arbejdstagernes identitet, udstationeringens varighed samt arbejdssted.

Ved lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af udstationeringsloven, indførte man i Danmark en pligt for udenlandske tjenesteydere til at fremsende en række oplysninger i forbindelse med udstationering af arbejdstagere. § 5a i udstationeringsloven bestemmer følgende:

”En udenlandsk virksomhed, der udstationerer lønmodtagere til Danmark i forbindelse med levering af tjenesteydelser, skal anmelde følgende oplysninger til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen:

1) Den anmeldelsespligtige virksomheds navn og forretningsadresse m.v.

2) Dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen.

3) Sted for levering af tjenesteydelsen.

4) Kontaktperson for den anmeldelsespligtige virksomhed i Danmark.

5) Virksomhedens branchekode.

6) Identiteten af lønmodtagere, som virksomheden udstationerer, og udstationeringsperiodens varighed.”

Kommissionen udsendte den 4. april 2006 en meddelelse om retningslinjerne for udstationering af lønmodtagere som led i udveksling af tjenesteydelser, jf. KOM(2006) 159 endelig. I meddelelsen anføres de administrative procedurer, som værtsmedlemsstaten inden for fællesskabsretten kan kræve overholdt med henblik på at kontrollere, at udstationeringsdirektivets bestemmelser om arbejdsvilkår overholdes under udstationeringen. Det fremgår blandt andet af meddelelsen, at værtsmedlemsstaten på baggrund af gældende retspraksis »bør kunne kræve, at tjenesteyderen senest ved påbegyndelsen af de pågældende aktiviteter indgiver en erklæring med oplysninger om de udstationerede arbejdstagere samt tjenesteydernes varighed, sted og art«. Ved ændringen af udstationeringsloven i 2008 er i § 5 a er indarbejdet de retningslinjer, som Kommissionen peger på med hensyn til, hvilke oplysningskrav værtsmedlemsstat kan kræve i forbindelse med udstationering.

I Kommissionens meddelelse anføres det, at EF-domstolen ikke specifikt har taget stilling til kravet om, at tjenesteyderen skal indgive en erklæring. Men der nævnes 2 domme, hvor EF-domstolen har forudsat lovligheden en sådan erklæring, idet domstolen har peget på en erklæring som en mindre indgribende foranstaltning end - men lige så effektiv foranstaltning som - en forhåndsgodkendelse.

Såfremt der under sagen bliver taget særskilt stilling til lovligheden af kravet om at indgive en forhåndserklæring kan dette være af relevans for den danske lovgivning.

Danmark har i overensstemmelse hermed afgivet indlæg til støtte for, at EU-retten ikke er til hinder for, at medlemsstaterne stiller krav om, at en tjenesteyder indsender oplysninger til brug for myndighedernes kontrol med overholdelsen af den lovgivning, som en udenlandsk tjenesteyder skal overholde, samt at sådanne oplysninger kan vedrøre identiteten af virksomheden, identiteten af de udstationerede arbejdstagere samt tjenesteydelsens varighed, sted og art.